Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 18 декември 1975 година

за сближаването на законодателствата на държавите-членки относно задължителните регистрационни табели и обозначения на моторни превозни средства и техните ремаркета, тяхното разположение и метод на закрепване

(76/114/ЕИО)

(ОВ L 24, 30.1.1976 г., стр. 1)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 78/507/ЕИО на Комисията от 19 май 1978 година	L 155	31	13.6.1978
►**M2**	Директива 87/354/ЕИО на Съвета от 25 юни 1987 година	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Директива 2006/96/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	81	20.12.2006

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Гърция	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Акт за присъединяване на Испания и Португалия	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003

▼B

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 18 декември 1975 година

за сближаването на законодателствата на държавите-членки относно задължителните регистрационни табели и обозначения на моторни превозни средства и техните ремаркета, тяхното разположение и метод на закрепване

(76/114/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ([1]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като има предвид, че техническите изисквания, на които моторните превозни средства трябва да отговарят съгласно националните законодателства, отнасящи се, *inter alia*, до задължителните регистрационни табели и обозначения, и тяхното разположение и метод на закрепване;

като има предвид, че тези изисквания се различават в отделните държави-членки; като има предвид, че следователно е необходимо всички държави-членки да приемат същите изисквания, било в допълнение към или на мястото на съществуващите им правила, с цел по-специално, да се разреши процедурата за типово одобрение на ЕИО, която беше предмет на Директива 70/156/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаването на законодателствата на държавите-членки относно типовото одобряване на моторни превозни средства и техните ремаркета ([3]), да бъде приложена по отношение на всеки тип превозно средство;

като има предвид, че сближаването на националните законодателства относно моторни превозни средства включва взаимното признаване от държавите-членки на проверките, извършени от всяка от тях на базата на общите разпоредби; като има предвид, че за да функционира такава една система ефективно, тези разпоредби трябва да бъдат прилагани от всички държави-членки, считано от една и съща дата,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

За целите на настоящата директива „превозно средство“ означава всяко моторно превозно средство, предназначено за използване по пътя, с или без каросерия, имащо поне четири колела и максимална проектна скорост, надвишаваща 25 км/ч., и неговите ремаркета, с изключение на превозни средства, които се движат по релси, селскостопански или горски трактори и машини, и обществените транспортни средства.

([1]) ОВ C 5, 8.1.1975 г., стр. 41.
([2]) ОВ C 47, 27.2.1975 г., стр. 4.
([3]) ОВ L 42, 23.2.1970 г., стр. 1.

▼B

Член 2

Никоя държава-членка не може да откаже да предостави типово одобрение на ЕИО или национално типово одобрение на дадено превозно средство, на основания, отнасящи се до задължителните регистрационни табели и обозначения, и тяхното разположение и метод на закрепване, ако те удовлетворяват изискванията, фигуриращи в приложението.

Член 3

Никоя държава-членка не може да откаже регистрацията или да забрани продажбата, пускането в движение или използването на дадено превозно средство, на основания, отнасящи се до задължителните регистрационни табели и обозначения, и тяхното разположение и метод на закрепване, ако те удовлетворяват изискванията, фигуриращи в приложението към настоящата директива.

Член 4

Измененията, необходими за привеждане в съответствие с техническия прогрес, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 13 от Директива 70/156/ЕИО.

Член 5

1. До 1 януари 1977 г., държавите-членки приемат и публикуват необходимите разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива и незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 октомври 1978 г.

2. След нотифициране на настоящата директива, държавите-членки предприемат стъпки за своевременно информиране на Комисията, за да може да представи възраженията си по всички проекти на законови, подзаконови или административни разпоредби, които те възнамеряват да приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1.1. Всички превозни средства да са снабдени с регистрационните табели и обозначения, описани в следващите раздели. Регистрационната табела и обозначенията се закрепват, било от производителя, или от негов оторизиран представител.

2. РЕГИСТРАЦИОННИ ТАБЕЛИ НА ПРОИЗВОДИТЕЛЯ

2.1. Дадена регистрационна табела на производителя, чиито образец фигурира в допълнението към настоящото приложение, трябва да бъде здраво закрепена на видно и леснодостъпно място, върху част, която обикновено не подлежи на подмяна при употреба. Тя трябва ясно и незаличимо да посочва следната информация, изброена в реда:

2.1.1. Име на производителя.

2.1.2. Номер на типовото одобрение на ЕИО ([1]).

Този номер е съставен от малка буква „д“, последвана в установения ред от отличителния номер или букви на сраната, която е предоставила типовото одобрение на ЕИО ►A2 (1 за Германия, 2 за Франция, 3 за Италия, 4 за Нидерландия, 6 за Белгия, 9 за Испания, 11 за Обединеното кралство, 13 за Люксембург, 18 за Дания, ►M2 EL за Гърция ◄, IRL за Ирландия, P за Португалия ►A3 , 12 за Австрия, 17 за Финландия, 5 за Швеция ◄ ►A4 , 8 за Чешката република, 29 за Естония, CY за Кипър, 32 за Латвия, 36 за Литва, 7 за Унгария, MT за Малта, 20 за Полша, 26 за Словения, 27 за Словашката република ◄ ►M3 , 34 за България, 19 за Румъния ◄) ◄ и от номера на типовото одобрение, съответстващ на номера на удостоверението за типово одобрение на превозно средство. Поставя се звездичка между буквата „д“ и отличителния номер или букви на страната, която е предоставила типовото одобрение на ЕИО, и между отличителния номер или букви и номера на типовото одобрение.

2.1.3. Идентификационен номер на превозно средство.

2.1.4. Максимално допустима ►M1 маса ◄ за натоварване на превозното средство.

2.1.5. Максимално допустима ►M1 маса ◄ за натоварване за цялата композиция, когато превозното средство се използва за теглене.

2.1.6. Максимално допустима ►M1 маса ◄ за натоварване на всяка ос, изброени отпред назад.

2.1.7. В случая на полуремаркета, максимално допустима ►M1 маса ◄ на шенкелния болт на петото колело.

2.1.8. Изискванията от 2.1.4. до 2.1.7. не влизат в сила до изтичането на 12 месеца от датата на приемане на Директива на Съвета относно теглото и размерите на моторни превозни средства и техните ремаркета. Междувременно обаче дадена държава-членка може да изиска максимално допустимото тегло, предписано в нейното национално законодателство, да бъде посочено върху регистрационната табела на всяко превозно средство, което е било пуснато в движение на нейната територия.

Ако технически допустимото тегло е по-голямо от максимално допустимото тегло, въпросната държава-членка може да изиска технически допустимото тегло също да бъде посочено. Теглото се посочва в две колони: максимално допустимото тегло в ляво и технически допустимото тегло в дясно.

([1]) ►M1 Ако не е предоставено типово одобрение на ЕИО за дадено превозно средство и следователно няма номер на типовото одобрение, дадена държава-членка може да изиска да бъде посочен номерът на националното типово одобрение. Ако се изиска номерът на националното типово одобрение да бъде посочен, производителят може да го постави било върху регистрационна табела, различна от регистрационната табела на производителя, или върху самата регистрационна табела на производителя. ◄

▼B

2.2. Производителят може да даде допълнителна информация под или отстрани до предписаните обозначения, извън ясно очертания правоъгълник, който включва само информацията, предписана в 2.1.1. до 2.1.8 (виж допълнението към настоящото приложение).

3. ИДЕНТИФИКАЦИОНЕН НОМЕР НА ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

Идентификационният номер на превозното средство е фиксирана комбинация от знаци, приписана на всяко превозно средство от производителя. Неговата цел е да се гарантира, че всяко превозно средство може да бъде ясно идентифицирано за период от 30 години чрез посредничеството на производителя, без да има нужда да се прибягва до допълнителни данни. Идентификационният номер на превозното средство трябва да отговаря на следните изисквания:

▼M1

3.1. Трябва да е маркиран върху регистрационната табела на производителя, а също така и върху шасито, рамката или други подобни структури.

3.1.1. Той трябва да се състои от три раздела.

3.1.1.1. Първият раздел се състои от код, приписан на производителя на превозното средство, който дава възможност той да бъде идентифициран. Кодът включва три знака, букви или цифри, които се приписват от компетентните органи на страната, в която се намира основното място на дейност на производителя, в съгласие с международната агенция, действаща под ръководството на Международната организация по стандартизация (ISO). Първият знак обозначава географската област, вторият — страна в рамките на дадена географска област, а третият — определен производител.

Когато производителят произвежда по-малко от 500 превозни средства на година, третият знак винаги е „9“. С цел да се идентифицират такива производители, компетентните органи, посочени по-горе, приписват също така третия, четвъртия и петия знак от третия раздел.

3.1.1.2. Вторият раздел се състои от шест знака (букви или цифри), които служат за посочване на общите характеристики на превозното средство. Ако производителят не използва един или повече от тези знаци, празните позиции трябва да бъдат попълнени с буквени или цифрени знаци, по избор на производителя.

3.1.1.3. Третият раздел, състоящ се от осем знака, от които последните четири трябва да бъдат цифрени, трябва заедно с другите два раздела да предоставя ясна идентификация на определено превозно средство. Всяка празна позиция трябва да бъде попълнена с нула, за да може да бъде постигнат изискваният общ брой знаци.

3.1.2. Винаги, когато е възможно, трябва да бъде маркирано на един ред.

Като изключение, по технически причини, може също така да бъде маркирано на два реда. В този случай обаче никой раздел не може да бъде разделен между два реда. Началото и краят на всеки ред трябва да бъдат обозначени със символ, който не е нито арабска цифра, нито римска главна буква и който не може да бъде сбъркан с такива знаци. Това изискване може да не се приложи в случая на регистрационните табели на производителя, при които номерът е маркиран само на един ред. Позволено е също така да се постави такъв символ между трите раздела на един ред (точка 3.1.1).

Не трябва да има никакво разстояние между знаците.

▼B

3.2. Освен това, идентификационният номер трябва:

3.2.1. да бъде маркиран върху шасито, рамката или други подобни структури, от дясната част на превозното средство;

3.2.2. да бъде поставен на ясно видимо и достъпно място посредством метод, като набиване или щамповане, по такъв начин, че да не може да се заличи или развали.

▼B

4. ЗНАЦИ

4.1. Римски букви и арабски цифри трябва да се използват за всички обозначения, предвидени в раздели 2 и 3. Римските букви обаче, използвани за обозначенията, предвидени в точки 2.1.1 и 2.1.3 и 3, трябва да бъдат главни букви.

4.2. За идентификационния номер на превозното средство:

4.2.1. употребата на буквите I, O и Q, както и тирета, звездички и други специални знаци, различни от символите, упоменати в последния параграф на точка 3.1.2, не е позволено;

4.2.2. минималната височина на буквите и цифрите е както следва:

4.2.2.1. 7 мм за знаците, маркирани директно върху шасито, рамката или други подобни структури на превозното средство;

4.2.2.2. 4 мм. за знаците, маркирани върху регистрационната табела на производителя.

▼B

ДОПЪЛНЕНИЕ

ОБРАЗЕЦ ЗА РЕГИСТРАЦИОННА ТАБЕЛА НА ПРОИЗВОДИТЕЛЯ

(Виж 2.1. и 2.2.)

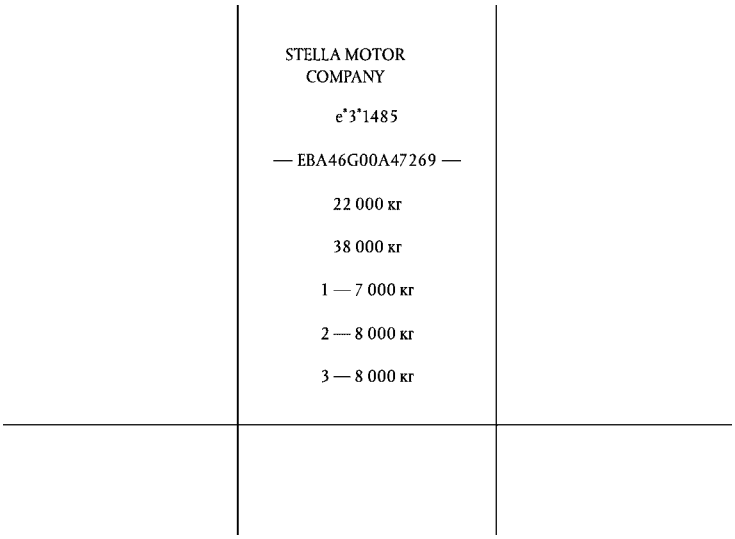

Пример за превозно средство от категория N 3.

Допълнителната информация (виж 2.2) може да бъде дадена под или отстрани до предписаната информация, в рамките на правоъгълниците, показани с пунктирана линия на образеца по-горе.